

MODNÍ SVĚT.

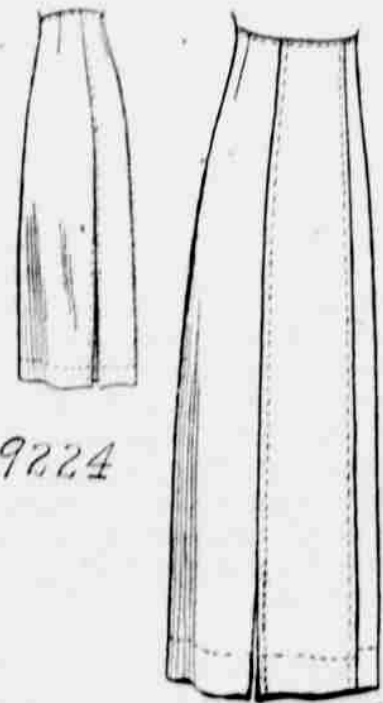
8872. — Damská kombinace. — Velkosti: Malá, prostřední a velká. Jest třeba 5 1/2 yardu 27-palcové látky pro prostřední velkost.

9210—9233. — Damský úbor. — Živůtek 9210, velikosti: 34, 36, 38, 40 a 42 palce v prsou.

9125. — Damské šaty. — Velkosti: 34, 36, 38, 40 a 42 palce v pasu. Je třeba 6 1/8 yardu 44-palcové látky spolu s 1 1/2 yardem 27-palcové látky na náprsníček pro velkost 36-palcovou.

9224. — Damská třípalcová sukne. — Velkosti: 22, 24, 26, 28 a 30 palců v pasu. Jest třeba 4 yardy 44-palcové látky pro velkost 24-palcovou.

9172. — Šaty pro dívky. — Velkosti pro 14, 15, 16, 17 a 18leté. Jest třeba 6 1/2 yardu 40-palcové látky pro 16letou.

9203. — Šaty pro dívky. — Velkosti pro 6, 8, 10 a 12 leté. Jest třeba 3 yardy 44-palcové látky pro 8leté.

Každý, kdo sobě předplatí na den módní vzorek-šití úplně některý z našich listů, obdrží zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

jen tak, s tlumokem a s dobrou znalostí své práce. A také se mu po všechkých krušných začátcích později dosti dobře dařilo. Byl u mistrů léta a vždy byl s ním spokojeni. Až konečně zapadl sem, na předměstí. Ale ne jako tovaryš, nýbrž jako manžel. Pálil sem totiž už dávno, ale jen z povzdálce obeházel. Ovšem! Vždyť byl jen předrahým Vojtíškem panny Madlenky. A pan otec a paní matka vůbec nic o něm nevěděli, až — přišlo to, co přišlo, co otevřelo sice Vojtíšce Houskovi dům pana Vašaty, ale ne jako zeti vítanému, nýbrž jako vetřelci. Eh, však víte, že cesty lásky bývají někdy křivolaké.

Zprvu tehán naň nemluvil, nebo jen bručel, ale když viděl Vojtíšceha při práci, pane, to byla jiná! Pečivo jako kvítí, zákazníci i kupci se jen hrnuli a pověst domu pana Vašaty rostla daleko široko. Tehán často vyslovil před svojí znejmilejší, také Madlenkou, slova plná nejvyššího uznání, často pohladil i deuru Majolenu, a když se mistr Vašata stal dědečkem, roztála i paní matka — a Vojtíšek byl přijat za zete.

A dnes je tedy mistr Vojtíšek Houska domácím pánem, může jít dopůl dne na přesnědávku do vinárny, a vůbec žít si po svém, klidně, spokojeně, se svou znejmilejší Majdalenkou. Ale zda je v světě možné úplně štěstí? Nikoli! Proto ani mistr Houska nežil úplně klidně a vyrovnané dny. — Přece o závod ovšem jej netížila, také ne žádný revmatism, houser zvaný, ani nemoc paní Majdalenky, ba, ani ne leccaké menší konkurenční starosti, ale byla to přece jen vše šlakovitě hořká.

Deera v tom byla, ona, slečna Lenka. A přece z ní mohl mít mistr Houska jen a jen radost. Byla jako nejkrásnější jeho výrobek za mladých let, kdy pracoval jako vetřelec u svého tehána. — Vzorostlá, kyprá, ržňolof a jako nadýchaná. Rty její byly svěží jako perstvá třesně, a níž byl setřen perl. Aeh, ano! Musil bych si vypůjčiti líčení přece "Písne písni", abych vystihl krásu Lenčinu. Měla ovšem po kom býti. Bylať kdysi paní máti také líbezným kvítkem, a tati? Jak bych dokázal nyní, že býval krásným mužem?

Ale, ač tedy radost z Lenky měla, přece jen byla jim na žalost. — Byla vždy a všude jen "slečnou". Na dopisech, pohlednicích, na knihách jí věnovaných, i na pozvánkách všelijakých. To bylo pravé, co se mistru i choti protivilo, když odrůstala dětským sukénkám. Ale přišlo toho vše: celý ten moderní svět, v ústrojí, účesu, v obuvi, v řeči i styku, a poctiví staročestí rodiče trnuli vždy více a více. Ale konečně když domluvy, rozklady a výklady všelijaké nebyly nic platny, umkla ústa jejich: ale na srdci ležel jim kámen, ano, oni dobře čtili jeho tíži.

Paní máti na konec počala se dneři přizpůsobovati. Mysliť si často: vždyť je ostatně jen přirozené, že noví lidé mají nové způsoby. A také to i choti nejednou připomenula. Ale zle pochodila. "Blekoty své si nech, Majoleno, rozumíš?" — odsekl jí vždycky mistr. — "Té věci ty pramálo rozumíš."

A jak by také mohla rozuměti paní Majolena věci, která i samotnému mistru dělala těžkou hlavu, a nejvíce tehdy, když — sotva že někdy odpoledne se slečna Lenka objevila v krámě — uviděl u ní seděti jednoho, někdy i dva, ty, hm, hejsky, darmošlapy proklaté, kteří vždycky jí přinesli růže a jiné věci! Co a s nimi? Mohl by těm snad odevzdat svůj renomovaný závod? Což jsou snad housky lepší, když se jde na ně s rukavičkami a voňavkou? Prokletá žába! Co si myslí? A on, mistr, ty chlapec vyhodit nemůže, jsou z lepších domů. Ale "ji" si nevzoumou...

A mistr chodil jako nihilista. Hle, jak by bylo možno rozřešit to! A snadno a pěkně rozřešit. — Pan Antonín, Bože, obratný šlovec, snaživý, bedlivý, a co hlavně — má peníze, po rodičích, i své peníze, zahospodařené. To by byla partie! Ale kdež pak ona, "slečna"! Pan Antonín je tak domácký, jakoby ze starého světa a ona — kdež pak, ona je samá moderná a moderní svět —

Ano, to byl ten cont, který mistr tázil více, než blížící se padesátka.

Ale osud je milosrdnější, než jak se obyčejně soudí.

Bylo to takhle v sobotu odpůl dne. Slečna Lenka opět vešla na hodinku dolů do krámu, v líbezne bélostné zástěre a se stužkou v účesu. Jen se omrkla, a už vešel mladý Voeilka. Nesl krásnou rudou růži a už vesele jí podával slečně Lence v malém pokojíčku za krámem, odděleném plentou. A již také byl pln hovoru a žertů, jemných, pikantních fines, takových, které žádá moderní svět, a které mistr tolik nenávidí. A dnes, zdá se, měl mladý pán i jiný oíl před očima. Však si cestou často říkal: "Což bych jí nedovedl stisknout jako v kleště?" A proto byl dnes všecek rozechvíván. — Slečna Lenka to ovšem hned vyčetila (oh, ženy!) a proto zertovně jej dráždila.

A tu se cosi stalo. "Dovoďte mi, slečno Lenko, a bych vám řekl, že vás šléně miluji," řekl on.

Smála se mu: "Tak?" "Ano. Šléně. A toužím, ano toužím jen po jediném, abych vás — mohl — má hubičko — políbit — na ústa!" — a už slečnu Lenku objímal.

Ale Lenka, mrštná jako lasice, mihla se, chopila se růže ve váze, udeřila směle do obličejě — Rudý pruh mu naskočil, zatím co lístky růže sypaly se na zemi.

Zarazili se oba. Ale jen na okamžik. Neboť v té chvíli již smál se tomu mezi dveřmi pan Antonín, nesl čerstvé dorty. Jak by mu nebylo k směchu, když vše vyslechl? A už se také slečna Lenka vzhopila a řekla: "Pane Voeilko, vše v dobrém, ale podvězte se, komu já dávám hubičku. Takovýchhle lidem." A již objala pana Antonína a políbila jej, který jí to ovšem hned oplatil.

A aby byl obraz úplný, hodil se k tomu z ulice i mistr Houska. — Vešel, viděl a klel jako bez sebe na židli. "U čerta," řekl, "co tohle je?"

"Máme se rádi, tatínku. A dovoľte-li, vezmeme se," řekla slečna Lenka.

"Blesky boží! A proč jsi mi to už dávno neřekla?"

"Chtěla jsem mít "své tajemství", tati. To je teď v módě."

"No, tahle vše se mi u moderního světa jak náleží líbí... Pán Bůh vám tedy žebnej!"

A dal oběma po puse, když už byli sami. A ještě na schodech, vesele se usmívaje, si opakoval: "Ne ten moderní svět — No, zaplat Pán Bůh."

Příběh Miss A. M. Nilssonové, jak ona sama ho líčí: "Canby, Minn., 15. března 1911. Dr. Peter Fahrney & Sons, Chicago, Ill. — Ctění pánové: Důvod, proč jsem požádala o jednatelství je, že mám úplnou důvěru ve Vaše Hoboko a cítím, že je to jen mojí povinností pomáhati spolupříciem dostati Váš lék. Před pěti roky přijela jsem z Kristianie v Norvěžsku. Po 20 roků byla jsem na půl těla ochromena. Musila jsem chodit o berlí. Jest zbytečné (pro mne) říci Vám, že všeliké zkoušené léky, jichž bylo k úlevě použito, nic nepomohly. Když jsem přijela do Ameriky, slyšela jsem o Vašem Hoboku a hned jsem jej začala užívat. Využivila šest láhví, čítala jsem se mnohem lépe, takže jsem mohla berlí odložit. To bylo před dvěma roky a od té doby jsem berle neupotřebila. — Choroba moje poznenáhlu mizela, a nyní již pouze levá ruka je ochromá a ještě tudíž lék užívám. Hned po Bohu děkuji Vašemu Hoboku za obdivuhodné zlepšení v mém těle. Vaše vděčná, (Miss) Anna Marie Nilsson." Dra. Petra Hqbaka nelze koupiti v lékárně, nýbrž u zvláštních jednatelů nebo u majitelů Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19-25 So. Hoyno Ave., Chicago, Ill.

Spolehlivé pojištění na život! za skutečnou cenu u **WOODMEN of the WORLD** (Dřevářů Světa) české tabory v Omaze a South Omaze.

Zdarma Pro Muže **50,000 KNIH** **Uplně Zdarma**

Je to zázračná kniha a posílá se POUZE MUŽŮM. Ona vám poví prostou, pochopitelnou řeč, jak lze vyléčiti ztracenou mužnost, otravu krve či syfilis, ztrátu životní síly, ztrátu síly, újedy, nezáživnost, žaludeční, jaterní, ledvinové a měchýřové nesnáze, revmatism, kapavku a nově chycené nemoci, sůženinu roury močové a všechny nemoci, vlastní mužům, ve vašem vlastním domově, privátně, tajně a za velmi nízkou cenu. Tato bezplatná kniha vám poví, proč trpíte a jak můžete se trvale vyléčiti. Obsahuje celé skladiště vědomostí — právě to, co každý ženatý i svobodný muž měl by věděti. Tato kniha byla napsána lékařem, který věnoval léta studiu a zkoumání těchto zvláštních nemocí.

Pamatujte, že se posílá naprosto zdarma, vyplacené, v prosté zapečetěné obálce. Nepošlejte žádných peněz — pouze napište zřetelně svoje jméno a adresu na spodní kupon a pošlete nám jej ještě dnes.

KUPON NA BEZPLATNOU KNIHU.
DR. JOS. LISTER & CO.
B. 202-22 Fifth Ave., Chicago.

Pánové: Dle vaší nabídky byl bych poštěn, kdybyste mi posílali úplně zdarma jednu z vašich bezplatných knih pro muže.

Jméno.....
Ulice a číslo.....
Město..... Stát.....

Frank Svoboda, umělecký závod **POMNÍKOVÝ**

Největší sklad pomníků ve Spojených Státech

1417 South 11 th Street
Phone Doug. 3444
1215-25 So. 13th Str.
Phone Doug. 1872

Jediný spořitelní ústav v Omaze, který má zvláštní oddělení české a v feditalstvu jsou též česká toupění.

Přijímá vklady odkudkoli, od členů i nečlenů, od \$1.00 do \$5,000. Pod státním dozorem. Vklady zaručeny jsou prvním markyčtem na zastavený peněžkový majetek. Dividendy 6 procent. Osmnáct roků v obchoď.

Bližší podrobnosti Vám ochotně vysvětlí Adolf A. Tenopír anebo Chas. F. Kuneš, jeden z feditelů

Spořitelny
BANKERS SAVINGS & LOAN ASS'N.
Adolf A. Tenopír, feditel českého oddělení. A. D. Touzalin, sekretář
Úřadovna č. 101, roh 16. a Jodge, ulice, Omaha, Nebraska.

SEVERO - NĚMECKÝ LLOYD
BALTIMORE - BREMEN

Velké, moderní, dvoušroubové jednokajutové parníky. Lahodná jídla. Pohodlí bez přepychu. Všechny kajuty uprostřed lodí. Bezdrátová telegrafie. Naprostá bezpečnost. Podmořské signály.

Přiměřené ceny:
Druhá kajuta.....\$57.50
Třetí kajuta.....\$35.00
Pouze na "Rhein", "Main" a "Neckar".
Mezupalubí.....\$33.00

Když jedete navštívit starý domov v Čechách, jeďte přes Baltimore. Když posíláte pro své příbuzné neb přátele, aby přijeli do Ameriky z Čech, kupte jim vyplacené lístky přes Baltimore. O úplné podrobnosti požádejte

A. SCHUMACHER & CO., General Agents, Baltimore, aneb jejich zástupce v celých Spojených Státech.
H. CLAUSENIUS & CO., General Western Agents, Chicago.

Dobré pivo jest lék
Plzeňské pivo v láhvích z pivovaru
FREMONT BRW'G CO.
FREMONT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně oblíbené a doporučeno lékaři. Pakli se chcete posílit, objednejte si je!

Lee-Glass-Andresen Hardware Co. prodává ve velkém

lžičky, vrtáček a lakované plechové nářadí — Cínovaný plech, Solenový plech a kovový šrot. — Ostnatý drát, klobuky, nářadí šrot, klobuky, ostnatý drát, náboje a sportovní chodícího dráha.
9th and Harney Streets. Omaha, Neb.

MODERNÍ SVĚT.
Napsal Josef Žemla.

Mistr Vojtíšek Houska vůbec nemusil se už teď starati o svou živnost. Nemusil, protože už nebyl ani pekařem, neboť měl čtyřpatrový dům na předměstí, a to ne v ulici nejposlednějšího řádu. Byl tedy už nyní domácím pánem. A pak se nemusil vůbec femeslem

zahývat proto, že měl svého vrehního, pana Antonína, na kterého bylo úplně spoléhati a který "pevněstvi a jenné pečov" posílal na trh jako vypulěrované, že sláva mistra Housky šla daleko široko. Takový byl tedy náš mistr.

Kde je ta doba, kdy jako vyučenec nastoupil cestu z venkovského okresního místa do Prahy? Ach, to jsou léta letoucí! Přišel